

Arrest

nr. 291 621 van 7 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 9 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. JORDENS en van attaché Y HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 18 november 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 2 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Libanese nationaliteit te bezitten en een Arabisch sjiitisch moslim te zijn. U bent geboren op (...) 1995 in Rayaq (Haouch Hala), gelegen nabij de stad Zahlé, en u hebt daar gewoond tot uw vertrek uit Libanon.

U bent ongehuwd en u hebt geen kinderen.

U hebt één broer en één zus. Uw broer A. werkt als militair in het zuiden van Libanon en uw zus N. werkt in een apotheek.

In 2015 hebt u de horecazaak K. C. geopend in Rayaq. U kocht uw producten aan bij leveranciers die wilden dat u hen in dollar terugbetaalde terwijl de klanten van uw zaak met Libanese pond betaalden. Door de ontplofing in de haven van Beiroet in de zomer van 2020 stortte de Libanese pond in en kreeg u financiële problemen. Er was immers een groot verschil ontstaan tussen de waarde van de dollar en de Libanese pond, en hierdoor kon u uw leveranciers niet meer tijdig terugbetalen. Door uw achterstallige facturen werd u door verschillende leveranciers mondeling bedreigd. Twee van die leveranciers, met name H. A. en J. a.-M. hebben u ook fysiek bedreigd. Zij hebben banden met bepaalde personen binnen de overheid, met de Amal beweging en met Hezbollah en zij zijn in september of oktober 2021 naar K. C. gekomen. Ze hebben toen in de lucht geschoten en het personeel dat in uw zaak aan het werk was, buitengezet. Zij hebben uw zaak in beslag genomen en de inboedel meegenomen. U was toen echter niet in de zaak aanwezig, maar u was thuis. Uit schrik besloot u onder te duiken en uw vertrek uit Libanon te regelen.

Op 16 oktober 2021 bent u vanuit de luchthaven van Beiroet naar Minsk in Wit-Rusland gevlogen. Daarna werd u per auto naar België gesmokkeld, waar u op 14 januari 2022 om internationale bescherming hebt verzocht.

Op 18 oktober 2021 had u vanuit Minsk voor het laatst contact met uw ouders. Ze zeiden dat H. A. en J. a.-M. thuis waren langsgekomen gekomen met de boodschap dat ze, hoewel ze uw zaak hadden overgenomen, nog steeds hun geld teruggeisten. Ze hebben ermee gedreigd om zaken in het huis van uw ouders in beslag te nemen als u hen niet zou terugbetalen. Daarna wouden uw ouders dat u het contact met hen verbrak omdat H. A. en J. a.-M. er anders achter zouden komen dat jullie elkaar nog spreken en dat ze dan opnieuw zouden langskomen om uw ouders te bedreigen.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, identiteitskaart, uittreksel uit het burgerlijk register, rijbewijs, twee foto's en drie jaarrapporten (2019, 2020 en 2021) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt ten aanzien van uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u Libanon bent ontvlucht omwille van economische motieven. U verwijst naar de invloed die de explosie in de haven van Beiroet heeft gehad op de economie en in uw specifieke geval naar de invloed van de inflatie van de Libanese pond op uw horecazaak K. C., waardoor u uw leveranciers niet meer op tijd kon terugbetalen en waardoor uw schulden alsmaar hoger opliepen (CGVS, pp. 6-11). Deze door u aangereikte motieven hebben echter geen uitstaans met de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. U verklaart weliswaar dat bepaalde leveranciers banden hebben met mensen binnen de overheid en met Hezbollah en de Amal beweging, maar dit blijkt een blote bewering te zijn. Uw verklaringen dienaangaande zijn bovendien bijzonder vaag waardoor ze niet kunnen overtuigen. U stelt dat de leveranciers H. A. en J. a.-M. een sterke band hebben met bepaalde mensen binnen de overheid en erbuiten, zoals met Hezbollah die functioneert als een staat binnen de staat, maar u slaagt er niet in om hierover gedetailleerde en gefundeerde verklaringen af te leggen. Zo blijkt dat u niet weet welke band zij precies hebben met deze partijen. U verklaart louter dat zij 'in de regio van afgevaardigden van Hezbollah' wonen en dat 'zij' 'hen' nodig hebben bij de verkiezingen om aan de macht te kunnen blijven, maar verder dan deze algemene stellingen komt u niet. U gevraagd over welke afgevaardigden u het heeft, noemt u ene H. H. H., maar u gevraagd wat deze persoon precies doet, dient u het antwoord schuldig te blijven. U gevraagd naar andere voorbeelden van afgevaardigden, ontwijkt u de vraag en stelt u dat er veel afgevaardigden zijn en dat u niet al hun namen kent. U gevraagd hoe u weet dat deze personen banden hebben met Hezbollah, antwoordt u dat zij in een regio onder hun vleugels wonen en dat iedereen die in die regio woont banden heeft met Hezbollah (CGVS, pp. 8-9). Ook dit is een blote

bewering die u niet op concrete feiten baseert. Het hoeft geen betoog dat deze oppervlakkige, vage en veralgemeende verklaringen totaal niet kunnen overtuigen en afbreuk doen aan uw geloofwaardigheid. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u vanwege de schulden van uw horecazaak vervolging hoeft te vrezen wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke voorkeur. Dit voorval ligt bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Conventie en u komt dan ook niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Libanon.

Er dient immers vastgesteld dat uw onwetendheid aangaande het lot van uw personeelsleden bij K. C. de geloofwaardigheid van uw problemen en het risico dat u bij een terugkeer zou lopen, ernstig ondermijnt. U verklaart dat de leveranciers H. A. en J. a.-M. in september of oktober 2021 naar uw zaak waren gekomen om het in beslag te nemen. Ze hebben die dag in de lucht geschoten en uw personeel buitengezet. U was op dat moment niet in de zaak aanwezig, maar u was thuis. Wanneer u wordt gevraagd wat uw personeel daarna heeft gedaan en waar ze nu zijn, dient u echter het antwoord schuldig te blijven en dit getuigt van weinig betrokkenheid. U beweert dat zij die bewuste dag weggelopen zijn, maar verder weet u niets over hen. Uw onwetendheid is opmerkelijk, daar er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat u zich van hun situatie zou vergewissen, al was het maar om de ernst van uw eigen situatie en het eventuele risico dat u boven het hoofd hing beter te kunnen inschatten. U stelt weliswaar dat uw ouders met uw personeelsleden hebben gecommuniceerd en dat 'alles met de tijd OK was', maar deze bewering kan niet overtuigen daar deze bewering niet op concrete feiten is gebaseerd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet zeker weet of uw ouders uw personeelsleden hebben gecontacteerd. U gaat ervan uit dat uw ouders met hen contact hebben opgenomen omdat uw ouders 'goede mensen' zijn, maar dit blijkt een pure veronderstelling te zijn. Wanneer u bovendien wordt gevraagd of u uw werknemers niet op Facebook heeft gecontacteerd – eerder tijdens het gehoor had u immers al vermeld dat u een Facebookaccount heeft - antwoordt u dat u niet met hen wilt communiceren omdat u hen niet in gevaar wilt brengen. Het hoeft geen betoog dat deze houding uw geloofwaardigheid ernstig op de helling zet (CGVS, pp. 6, 9-10).

Het is bovendien opmerkelijk dat u uw personeelsleden niet wenst te contacteren op Facebook en ook uw ouders wilden dat u het contact met hen verbrak om hen niet in gevaar te brengen, terwijl u op uw openbaar Facebookprofiel wel kenbaar maakt dat u in Brussel bent. U met deze toch wel onvoorzichtige houding geconfronteerd, antwoordt u dat u niet erg actief bent op Facebook. Wanneer u erop wordt gewezen dat het niet van belang is hoe actief u bent op Facebook, reageert u dat u uw locatie op Facebook hebt gepost zodat uw belagers zouden weten dat u in het buitenland bent en ze uw ouders niet meer zouden lastig vallen. Deze verklaring kan niet overtuigen, daar u eerder al had verklaard dat de schuldeisers al bij uw ouders waren langsgekomen en er al mee hadden gedreigd dat uw ouders uw schulden zouden moeten aflossen omdat ze u niet konden bereiken en dat ze indien nodig spullen van het huis van uw ouders in beslag zouden nemen. Dat u Libanon ontvlucht omdat u uw schuldeisers vreest maar tegelijk wel openbaar maakt dat u zich in België bevindt, is een houding die niet verenigbaar is met een gekoesterde vrees en dat hoeft geen verder betoog (CGVS, pp. 10 & 12-13).

Voorts dient vastgesteld dat u zich tegensprekt over het moment waarop uw zaak door H. A. en J. a.-M. in beslag werd genomen. Initieel verklaart u dat u zich de exacte dag niet meer herinnert maar dat het in september 2021 was (CGVS, pp. 9-10). Iets later herhaalt u dat u zich de exacte dag niet meer herinnert maar het dat in oktober 2021 was (CGVS, p. 14). Het komt dan ook weinig geloofwaardig over dat u zich deze datum niet meer zou herinneren, aangezien dit naar uw eigen zeggen het sleutelmoment was waarop u had beslist om uw land definitief te verlaten.

Voorts dient vastgesteld dat het persoonlijk gedrag dat u aan de dag hebt gelegd toen uw zaak in beslag werd genomen, verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U gevraagd hoe lang u na de inbeslagname van uw zaak nog in Libanon bent gebleven, antwoordt u een week à anderhalve week, en voegt u eraan toe dat u in periode niet meer thuis verbleef (CGVS, pp. 9-10). Dit doet de wenkbrauwen fronsen, daar u aan het begin van het persoonlijk onderhoud had verklaard dat uw broer A., die als militair in het zuiden van Libanon werkzaam is en niet vaak naar huis komt, naar aanleiding van uw nakende vertrek naar uw ouderlijke huis was gekomen om u te zien voor uw afreis (CGVS, pp. 4-5). U gevraagd waarom u het risico nam om uw broer in uw ouderlijke woning te ontmoeten terwijl u in die periode niet meer thuis verbleef, antwoordt u dat het veiliger was. Deze houding is merkwaardig, daar u tegelijkertijd stelt dat u in die periode niet thuis bleef maar elke dag op een andere plaats sliep in uw auto. U met deze wisselende verklaringen geconfronteerd, stelt u dat u het risico had genomen om uw broer thuis te ontmoeten omdat u hem alle details moest vertellen over wat er gebeurd was zodat hij voor de werknemers kon zorgen en hun papieren in orde kon maken. U voegt eraan toe dat het huis de enige plek was waar u zowel zichzelf als hem niet in gevaar bracht. U ermee geconfronteerd dat u eerder had

verklaard dat u in die periode in uw auto sliep omdat u vond dat het thuis niet veilig was voor u, wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat het niet veilig was voor u maar wel voor uw broer en zus. U voegt eraan toe dat het die dag wel veilig was bij u thuis om uw broer kort te zien. Het hoeft geen betoog dat u zich hierover tegensprekt en dat deze verklaringen alle logica ontberen. Dit doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 14-15).

Ter volledigheid dient nog aangestipt dat u noch uw familie politiek actief zijn en buiten bovengenoemde problemen met bepaalde schuldeisers nooit problemen hebben gekend in Libanon. Uw ouders werken nu niet meer maar werkten vroeger in kledijwinkels. Uw broer A. is beroepsmilitair en uw zus werkt in een apotheek (CGVS pp. 3-5, 11 & 15).

Gezien bovenstaande vaststellingen kan u niet de status van subsidiaire bescherming toegekend worden op basis van art. 48/4, §2, b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten hebben betrekking op uw identiteit/nationaliteit en deze elementen staan hier niet ter discussie. Wat betreft de drie jaarrapporten (2019, 2020, 2021) van K. C. dient opgemerkt dat deze documenten geen bewijswaarde hebben daar deze bijzonder summier zijn en geen details bevatten en in elk geval gemakkelijk kunnen gemanipuleerd of vervalst worden. Wat betreft de twee foto's waarmee u de vernielingen van uw horecazaak wenst aan te tonen, dient opgemerkt dat ook van deze stukken de bewijswaarde relatief is daar deze foto's slechts een momentopname zijn, eenvoudigweg kunnen geënceneerd zijn en geen garantie vormen voor de omstandigheden waarin deze zijn genomen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 17 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20220217.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, wat de politieke polarisatie en de sektarische spanningen in het land deed toenemen. Anderzijds zat de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen waren de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2021 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

Het tijdens de verslagperiode gerapporteerde geweld tegen burgers betrof, evenals in 2020 vooral het buitensporig geweld van de ordetroepen tegen betogers. Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. De verslechterde levensomstandigheden leidden in de lente en zomer van 2021 opnieuw tot een massale mobilisatie tegen de regering. In het voorjaar van 2021 was het aantal demonstraties het hoogste sinds het begin van de volksopstand in oktober 2019. In tegenstelling tot 2019 gingen de demonstraties in het voorjaar van 2021 gepaard met meer geweld. Hoewel de meeste betogingen vreedzaam verliepen, waren er in sommige gevallen botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Hierbij vielen in 2020 en 2021 naar schatting 1.500 gewonden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De protesten en andere uitingen van volkswoede krijgen een steeds grotere sektarische ondertoon naarmate Libanezen zich terugplooien op hun confessionele identiteit. Tijdens de verslagperiode viel een stijging van (geïsoleerde) gevallen van sektarisch geweld verspreid over het land te noteren. Hiervan getuigt de gewapende confrontatie tussen de christelijke Forces Libanaises en sjiiitische demonstranten in oktober 2021 te Beiroet, waarbij zeven sjiiitische burgers het leven lieten en 30 gewonden vielen. Daarnaast mondden conflicten aan benzinstations soms uit in geweld tussen verschillende sektarische groepen.

Het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof ook crimineel en clangeweld, waarbij doden en gewonden vielen (voornamelijk bendeleden en soldaten). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans betrokken zijn, in 2020 bijna is verviervoudigd ten opzichte van het jaar daarvoor, en dat deze trend zich in 2021 voortzet. Het gouvernement Baalbek-Hermel, waar verschillende

sjiitische clans wonen en dat een bolwerk is van Hezbollah, was goed voor ongeveer de helft van al het clangeweld.

Tijdens de verslagperiode bleef de situatie in Zuid-Libanon stabiel ondanks kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht.

In de Palestijnse kampen bleef de huidige veiligheidssituatie relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. De Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooipte zich in de meest gevoelige wijken. In 2020 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten. In 2021 viel, zoals in 2020, minstens één burgerdode bij het gerapporteerd geweld.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1 tot 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Er wordt ingegaan op verzoekers problemen in Libanon, het lot van zijn personeelsleden van de horecazaak, het feit dat hij zijn aanwezigheid in België duidelijk kenbaar maakte op zijn Facebook-account, het moment van inbeslagname van zijn zaak en zijn persoonlijk gedrag.

2.2. Stukken

2.2.1. Verweerder heeft aan de Raad op 12 juni 2023 een aanvullende nota overgemaakt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin hij verwijst naar de COI Focus Libanon-Veiligheidssituatie van 9 mei 2023, met weergave van de weblink.

2.2.2. Verzoeker brengt op 19 juni 2023 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan kleurenfoto's van een onvertaald document worden bijgevoegd, hetgeen volgens verzoeker de huurovereenkomst van de handelszaak betreft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Het beschermingsverzoek van verzoeker, die een horecazaak uitbaatte, is gesteund op een vrees voor verschillende schuldeisers die banden zouden hebben met de Amal beweging en Hezbollah.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vertrek is ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.3.4.2. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege de schulden van zijn horecazaak vervolging vreest wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke voorkeur waardoor de beweerdde problemen bijgevolg buiten het toepassingsgebied het Vluchtelingenverdrag vallen en hij dan ook niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus:

"Zo blijkt uit uw verklaringen dat u Libanon bent ontvlucht omwille van economische motieven. U verwijst naar de invloed die de explosie in de haven van Beiroet heeft gehad op de economie en in uw specifieke geval naar de invloed van de inflatie van de Libanese pond op uw horecazaak K. C., waardoor u uw leveranciers niet meer op tijd kon terugbetalen en waardoor uw schulden alsmaar hoger opliepen (CGVS, pp. 6-11). Deze door u aangereikte motieven hebben echter geen uitstaans met de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. U verklaart weliswaar dat bepaalde leveranciers banden hebben met mensen binnen de overheid en met Hezbollah en de Amal beweging, maar dit blijkt een blote bewering te zijn. Uw verklaringen dienaangaande zijn bovendien bijzonder vaag waardoor ze niet kunnen overtuigen. U stelt

dat de leveranciers H. A. en J. a.-M. een sterke band hebben met bepaalde mensen binnen de overheid en erbuiten, zoals met Hezbollah die functioneert als een staat binnen de staat, maar u slaagt er niet in om hierover gedetailleerde en gefundeerde verklaringen af te leggen. Zo blijkt dat u niet weet welke band zij precies hebben met deze partijen. U verklaart louter dat zij 'in de regio van afgevaardigden van Hezbollah' wonen en dat 'zij' 'hen' nodig hebben bij de verkiezingen om aan de macht te kunnen blijven, maar verder dan deze algemene stellingen komt u niet. U gevraagd over welke afgevaardigden u het heeft, noemt u ene H. H. H., maar u gevraagd wat deze persoon precies doet, dient u het antwoord schuldig te blijven. U gevraagd naar andere voorbeelden van afgevaardigden, ontwijkt u de vraag en stelt u dat er veel afgevaardigden zijn en dat u niet al hun namen kent. U gevraagd hoe u weet dat deze personen banden hebben met Hezbollah, antwoordt u dat zij in een regio onder hun vleugels wonen en dat iedereen die in die regio woont banden heeft met Hezbollah (CGVS, pp. 8-9). Ook dit is een blote bewering die u niet op concrete feiten baseert. Het hoeft geen betoog dat deze oppervlakkige, vage en veralgemeende verklaringen totaal niet kunnen overtuigen en afbreuk doen aan uw geloofwaardigheid."

Verzoeker volhardt dat hij vervolging vreest wegens een politieke overtuiging gelet op de ondergane ernstige bedreigingen die hebben plaats gevonden in een context van extreme economische crisis waar de Amal-partij en Hezbollah terreur zaaien. Hij is het niet eens met verweerders appreciatie dat hij Libanon omwille van economische redenen heeft verlaten en benadrukt dat hoewel zijn problemen werden veroorzaakt door zijn financiële moeilijkheden om zijn schuldeisers te betalen, het een feit blijft dat hij zijn land heeft verlaten omdat hij werd bedreigd en vervolgd door deze schuldeisers die nauwe banden hebben met Hezbollah en Amal. Verzoeker meent dat zijn verklaringen worden bevestigd door de beschikbare objectieve informatie waaruit blijkt dat Hezbollah een machtige gewapende militie is en een reële bedreiging vormt voor de veiligheid van Libanon waarbij wordt toegelicht dat Beiroet al jaren wordt beschouwd door een Hezbollah-netwerk en Libanon wordt geconfronteerd met een extreme economische crisis met een gevaar voor de sociale vrede.

Verzoeker kan door te volharden in zijn vrees en te wijzen op algemene informatie aangaande Hezbollah en de economische situatie geen afbreuk doen aan verweerders vaststelling dat zijn oppervlakkige, vage en veralgemeende verklaringen dat bepaalde schuldeisers banden hebben met de overheid en Hezbollah geenszins weten te overtuigen en afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid. Verzoeker, die Libanon overigens legaal heeft kunnen verlaten (Verklaring DVZ van 19 april 2022, p. 12; persoonlijk onderhoud, p. 11), brengt geenszins valabele argumenten bij die voorgaande concrete bevindingen kunnen weerleggen.

2.3.4.3. De commissaris-generaal vervolgt met reden dat er evenmin redenen zijn om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet gezien verzoeker immers niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval hij zou terugkeren naar Libanon.

Zo wordt in de eerste plaats in de bestreden beslissing terecht overwogen:

"Er dient immers vastgesteld dat uw onwetendheid aangaande het lot van uw personeelsleden bij K. C. de geloofwaardigheid van uw problemen en het risico dat u bij een terugkeer zou lopen, ernstig ondermijnt. U verklaart dat de leveranciers H. A. en J. a.-M. in september of oktober 2021 naar uw zaak waren gekomen om het in beslag te nemen. Ze hebben die dag in de lucht geschoten en uw personeel buitengezet. U was op dat moment niet in de zaak aanwezig, maar u was thuis. Wanneer u wordt gevraagd wat uw personeel daarna heeft gedaan en waar ze nu zijn, dient u echter het antwoord schuldig te blijven en dit getuigt van weinig betrokkenheid. U beweert dat zij die bewuste dag weggelopen zijn, maar verder weet u niets over hen. Uw onwetendheid is opmerkelijk, daar er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat u zich van hun situatie zou vergewissen, al was het maar om de ernst van uw eigen situatie en het eventuele risico dat u boven het hoofd hing beter te kunnen inschatten. U stelt weliswaar dat uw ouders met uw personeelsleden hebben gecommuniceerd en dat 'alles met de tijd OK was', maar deze bewering kan niet overtuigen daar deze bewering niet op concrete feiten is gebaseerd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet zeker weet of uw ouders uw personeelsleden hebben gecontacteerd. U gaat ervan uit dat uw ouders met hen contact hebben opgenomen omdat uw ouders 'goede mensen' zijn, maar dit blijkt een pure veronderstelling te zijn. Wanneer u bovendien wordt gevraagd of u uw werknemers niet op Facebook heeft gecontacteerd – eerder tijdens het gehoor had u immers al vermeld dat u een Facebookaccount heeft - antwoordt u dat u niet met hen wilt communiceren omdat u hen niet in gevaar wilt brengen. Het hoeft geen betoog dat deze houding uw geloofwaardigheid ernstig op de helling zet (CGVS, pp. 6, 9-10)."

Verzoeker betoogt dat hij wel contact heeft opgenomen met zijn personeelsleden toen zijn zaak in beslag werd genomen en wijst er tevens op dat hij op het CGVS heeft verklaard dat hij zijn broer had gevraagd om de situatie van zijn personeelsleden op te volgen. Daarnaast meent verzoeker dat zelfs indien hij zich

niets had aangetrokken van zijn personeelsleden dit feit niet relevant is voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn vrees in geval van terugkeer naar Libanon.

De Raad moet evenwel vaststellen dat verzoeker met zijn betoog dat hij wel contact heeft opgenomen met zijn personeelsleden toen zijn zaak in beslag werd genomen en hij zijn broer had gevraagd om de situatie van zijn personeelsleden op te volgen geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat hij niet weet wat er met deze personeelsleden is gebeurd na het beslag op zijn zaak (persoonlijk onderhoud, p. 10). Dat verzoeker niet over meer informatie beschikt aangaande het lot van zijn personeelsleden en er geenszins blijkt dat hij hiertoe ernstige en aanhoudende pogingen heeft ondernomen ondanks zijn contacten in Libanon is een houding die niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker klaarblijkelijk naliet dit te doen en in deze een dermate passieve houding aanneemt, getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en de gevolgen ervan en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Voorts kan de commissaris-generaal bijgetreden worden waar hij motiveert:

“Het is bovendien opmerkelijk dat u uw personeelsleden niet wenst te contacteren op Facebook en ook uw ouders wilden dat u het contact met hen verbrak om hen niet in gevaar te brengen, terwijl u op uw openbaar Facebookprofiel wel kenbaar maakt dat u in Brussel bent. U met deze toch wel onvoorzichtige houding geconfronteerd, antwoordt u dat u niet erg actief bent op Facebook. Wanneer u erop wordt gewezen dat het niet van belang is hoe actief u bent op Facebook, reageert u dat u uw locatie op Facebook hebt gepost zodat uw belagers zouden weten dat u in het buitenland bent en ze uw ouders niet meer zouden lastig vallen. Deze verklaring kan niet overtuigen, daar u eerder al had verklaard dat de schuldeisers al bij uw ouders waren langsgekomen en er al mee hadden gedreigd dat uw ouders uw schulden zouden moeten aflossen omdat ze u niet konden bereiken en dat ze indien nodig spullen van het huis van uw ouders in beslag zouden nemen. Dat u Libanon ontvlucht omdat u uw schuldeisers vreest maar tegelijk wel openbaar maakt dat u zich in België bevindt, is een houding die niet verenigbaar is met een gekoesterde vrees en dat hoeft geen verder betoog (CGVS, pp. 10 & 12-13).”

Door te benadrukken dat hij zijn verblijf in België kenbaar heeft gemaakt zodat zijn ouders niet meer lastig zouden gevallen worden gezien zijn schuldeisers bij zijn ouders waren langs geweest voordat ze wisten dat verzoeker het land had verlaten, hetgeen niet onverenigbaar is met zijn angsten nu hij in België veilig is, kan verzoeker geen ander licht werpen op zijn onvoorzichtige houding gelet op de door hem geschetste context. Verzoeker houdt immers voor dat zijn schuldeisers machtig zijn en banden hebben met de overheid, de Amal partij en Hezbollah zodat zijn houding geenszins verenigbaar is met een gegronde vrees. Verzoeker kan niet overtuigen dat zijn louter verblijf buiten Libanon zou volstaan opdat zijn schuldeisers plots zouden afzien van de hen verschuldigde bedragen.

In de bestreden beslissing wordt tevens volgende tegenstrijdigheid opgemerkt:

“Voorts dient vastgesteld dat u zich tegensprekt over het moment waarop uw zaak door H. A. en J. a.-M. in beslag werd genomen. Initieel verklaart u dat u zich de exacte dag niet meer herinnert maar dat het in september 2021 was (CGVS, pp. 9-10). Iets later herhaalt u dat u zich de exacte dag niet meer herinnert maar dat in oktober 2021 was (CGVS, p. 14). Het komt dan ook weinig geloofwaardig over dat u zich deze datum niet meer zou herinneren, aangezien dit naar uw eigen zeggen het sleutelmoment was waarop u had beslist om uw land definitief te verlaten.”

Door op te werpen dat het verschil in zijn verklaringen aangaande het moment van inbeslagname niet zo groot is en thans in het verzoekschrift te verduidelijken dat de inbeslagname begin oktober dient gesitueerd te worden gelet op zijn vertrek uit Libanon op 16 oktober 2021, kan verzoeker zijn inconsistente verklaringen niet verschonen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht kan worden dat hij eenduidige, nauwkeurige verklaringen kan afleggen over de kernelementen van zijn vrees, te meer de uiteengezette feiten, zijnde de inbeslagname, gaan om een ingrijpende gebeurtenis in verzoekers leven en het de kern van zijn vrees en de reden van zijn vertrek betreft. Het gegeven dat verzoeker meent specifieke verklaringen te hebben afgelegd over de inbeslagname op zich kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

De Raad kan verweerder daarnaast volgen in deze pertinente bevindingen:

“Voorts dient vastgesteld dat het persoonlijk gedrag dat u aan de dag hebt gelegd toen uw zaak in beslag werd genomen, verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U gevraagd hoe lang u na de inbeslagname van uw zaak nog in Libanon bent gebleven, antwoordt u een week à anderhalve week, en voegt u eraan toe dat u in periode niet meer thuis verbleef (CGVS, pp. 9-10). Dit doet de wenkbrauwen fronsen, daar u aan het begin van het persoonlijk onderhoud had verklaard dat uw broer A., die als militair

in het zuiden van Libanon werkzaam is en niet vaak naar huis komt, naar aanleiding van uw nakende vertrek naar uw ouderlijke huis was gekomen om u te zien voor uw afreis (CGVS, pp. 4-5). U gevraagd waarom u het risico nam om uw broer in uw ouderlijke woning te ontmoeten terwijl u in die periode niet meer thuis verbleef, antwoordt u dat het veiliger was. Deze houding is merkwaardig, daar u tegelijkertijd stelt dat u in die periode niet thuis bleef maar elke dag op een andere plaats sliep in uw auto. U met deze wisselende verklaringen geconfronteerd, stelt u dat u het risico had genomen om uw broer thuis te ontmoeten omdat u hem alle details moest vertellen over wat er gebeurd was zodat hij voor de werknemers kon zorgen en hun papieren in orde kon maken. U voegt eraan toe dat het huis de enige plek was waar u zowel zichzelf als hem niet in gevaar bracht. U ermee geconfronteerd dat u eerder had verklaard dat u in die periode in uw auto sliep omdat u vond dat het thuis niet veilig was voor u, wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat het niet veilig was voor u maar wel voor uw broer en zus. U voegt eraan toe dat het die dag wel veilig was bij u thuis om uw broer kort te zien. Het hoeft geen betoog dat u zich hierover tegensprekt en dat deze verklaringen alle logica ontberen. Dit doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 14-15).

Ter volledigheid dient nog aangestipt dat u noch uw familie politiek actief zijn en buiten bovengenoemde problemen met bepaalde schuldeisers nooit problemen hebben gekend in Libanon. Uw ouders werken nu niet meer maar werkten vroeger in kledijwinkels. Uw broer A. is beroepsmilitair en uw zus werkt in een apotheek (CGVS pp. 3-5, 11 & 15)."

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en licht toe dat hij afscheid wou nemen en niet lang bij zijn gezin was maar slaagt er hiermee niet in de terechte overwegingen aangaande zijn risicovol gedrag te weerleggen.

Inzake de socio-economische situatie in Libanon, wijst de Raad er tot slot op dat verzoeker in acht genomen wat voorafgaat niet aantoonde dat hij in deze context zelf wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Door te volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden relaas en te wijzen op algemene informatie, toont verzoeker in geen geval aan dat hij bij terugkeer naar Libanon op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. De Raad beklemtoont dat verzoekers individuele socio-economische situatie in Libanon overigens behoorlijk blijkt en niet van die aard is dat hij bij terugkeer naar Libanon in een mensonwaardige situatie zou terugkomen. Zo beschikt verzoeker over de nodige werkervaring en zelfredzaamheid hetgeen zijn kansen op de arbeidsmarkt verhoogt. Zodoende kan worden aangenomen dat hij in geval van terugkeer in staat moet zijn om een inkomen te genereren en alzo in zijn levensonderhoud te voorzien. Bovendien beschikt verzoeker in Libanon over een voldoende uitgebreid familiaal netwerk - waaronder zijn ouders, zijn broer die beroepsmilitair is en zijn zus die in een apotheek werkt (persoonlijk onderhoud, p. 3-5) - waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij hier bij terugkeer (tijdelijk) op kan steunen. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers profiel evenals het profiel van zijn familie niet toelaat vast te stellen dat hij in geval van terugkeer naar Libanon in een situatie van extreme armoede zal belanden waardoor hij onmogelijk kan voorzien in zijn elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting.

Verzoeker brengt geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in zijn hoofde kan worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

2.3.4.4. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoekers verklaringen.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Wat betreft de aan verzoekers aanvullende nota toegevoegde kleurenfoto's van een document dat volgens verzoeker de huurovereenkomst van de handelszaak betreft, moet vooreerst vastgesteld worden dat er geen voor eensluidend verklaarde vertaling werd bijgebracht waardoor deze overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: het Procedurereglement) uit de debatten kunnen worden geweerd. Daarenboven merkt de Raad op dat er slechts bepaalde Engelstalige passages te lezen vallen en de overige concrete en persoonlijke gegevens onvertaald zijn en de foto's bovendien moeilijk leesbaar zijn zodat de inhoud ervan geenszins afdoende kan nagegaan worden.

Daarenboven merkt de Raad op dat het loutere bestaan van een handelsovereenkomst die kan staven dat verzoeker een handelszaak heeft (gehad), hoe ook geen sluitend bewijs vormt voor de aangehaalde problemen waaruit overigens geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan vastgesteld worden.

2.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In verweerdere aanvullende nota wordt volgende analyse gemaakt betreffende de actuele veiligheidssituatie in Libanon:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat de politieke polarisatie en sektarische spanningen hoog blijven. De Libanese burgeroorlog uit de jaren ‘80 en ‘90, is evenwel nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen wat maakt dat verschillende politieke leiders geneigd bleken om bij oplopende spanningen tot kalmte op te roepen.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2022 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met 2021, betrof het gerapporteerd geweld over het algemeen kleinschalige incidenten verspreid over Libanon. Het aantal hierbij geregistreeerde (burger)doden was vergelijkbaar met de voorgaande jaren, en bleef beperkt. Het merendeel van de slachtoffers viel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen. In 2022 werd een stijging van het politiek gemotiveerd geweld in Libanon vastgesteld. Het aantal incidenten, met name geweld door sektarische benden en gewapende confrontaties tussen dergelijke bendes, nam vooral in de eerste helft van 2022 toe. Spanningen over de parlementsverkiezingen en geschillen tussen clans in de verslechterde socio-economische situatie droegen hiertoe bij. Tijdens de verkiezingen van mei 2022 steeg het aantal gevallen van sektarisch geweld explosief, met op de dag van de verkiezingen (15 mei 2022) het hoogst aantal op één dag geregistreeerde gevallen. In het hele land werden gevechten waargenomen.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. En terwijl het politiek geweld tijdens de verslagperiode toenam, was er sprake van een significante daling van het aantal demonstraties ten opzichte van 2020-2021. De protesten die in 2022 plaatsvonden gingen bovendien over het algemeen met weinig geweld gepaard. In sommige gevallen waren er botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Er vielen bij de demonstraties die tijdens de verslagperiode plaatsvonden geen doden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en sektarisch geweld, waarbij het woord ‘doden en gewonden vielen (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugsmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet.. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto milities vormen . Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

In Zuid-Libanon vond in april 2023 een grootschalige Israëlische luchtaanval plaats. Deze aanval volgde op raketaanvallen van Israël die vermoedelijk werden uitgevoerd door Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet. Voor het overige was er slechts sprake van kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het

conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht.

In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen.

Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In 2022 en begin 2023 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende fracties. De meeste hielden verband met persoonlijk geschillen, maar sommige incidenten kwamen voort uit rivaliteit tussen facties en geschillen tussen criminele bendes. Het aantal te betreuren slachtoffers bij deze incidenten bleef evenwel beperkt. Nagenoeg de helft van de slachtoffers viel in Ayn al-Helwe, alwaar het nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de Palestinian National Security Forces PNSF betroffen.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat verzoekende partij louter omwille van haar aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoekende partij wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt."

Verzoeker brengt geenszins informatie bij die een ander licht kan werpen op bovenstaande analyse en waaruit kan blijken dat er in Libanon actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten niet aan de orde.

2.3.10. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoeker roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormeld artikel worden vastgesteld. Bovendien heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling, zodat verzoeker niet aantoonbaar dat artikel 13 van het EVRM niet werd gerespecteerd.

2.3.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met

dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocate en een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.13. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU